

დანიელის წიგნი — ნომერი პირველი

ულაი და ჰიდეკელი

Jeff Pippenger

2023-11-21

„მსახურებიცა და ხალხიც აცხადებდნენ, რომ დანიელისა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებანი გაუგებარ საიდუმლოებებს წარმოადგენდა. მაგრამ ქრისტემ თავის მოწაფეებს მიუთითა წინასწარმეტყველ დანიელის სიტყვებზე იმ მოვლენათა შესახებ, რომელნიც მათ დროს უნდა აღსრულებულიყო, და თქვა: „რომელი იკითხავს, გულისხმა-ჰყოს.“ მათე 24:15. ხოლო მტკიცება, რომ გამოცხადება საიდუმლოა და მისი გაგება შეუძლებელია, თვით წიგნის სათაურითვე ირღვევა: „გამოცხადება იესო ქრისტესი, რომელი მისცა მას ღმერთმან, რათა აჩვენოს მონათა მისთა, რაცა უნდა იქმნეს მალე... ნეტარ არს, რომელი იკითხავს და რომელნი ისმენენ სიტყუათა ამის წინასწარმეტყველებისათა და იმარხვენ მას შინა დაწერილსა, რამეთუ ჟამი ახლოს არს.“ გამოცხადება 1:1-3.“

„წინასწარმეტყველი ამბობს: „ნეტარია, ვინც კითხულობს“ — არიან ისეთნიც, რომლებიც არ კითხულობენ; კურთხევა მათთვის არ არის. „და ვინც ისმენს“ — არიან აგრეთვე ზოგნი, რომლებიც უარს ამბობენ, მოისმინონ რაიმე წინასწარმეტყველებათა შესახებ; კურთხევა არც ამ ჯგუფისთვის არის. „და იცავენ მასში დაწერილს“ — მრავალნი უარს ამბობენ, ყურად იღონ გამოცხადებაში მოცემული გაფრთხილებები და მითითებები. ვერც ერთი მათგანი ვერ მოითხოვს აღთქმულ კურთხევას. ყველა, ვინც დასცინის წინასწარმეტყველების თემებს და აზუჩად იგდებს აქ საზეიმოდ მოცემულ სიმბოლოებს, ყველა, ვინც უარს ამბობს თავისი ცხოვრების გამოსწორებაზე და კაცის მის მოსვლისთვის მომზადებაზე, დარჩება უკურთხეველი.

„ღვთიესულიერი შთაგონების მოწმობის გათვალისწინებით, როგორ ბედავენ ადამიანები ასწავლონ, რომ გამოცხადება საიდუმლოა, ადამიანის გონების წვდომის მიღმა? ეს არის გაცხადებული საიდუმლო, გახსნილი წიგნი. გამოცხადების შესწავლა გონებას დანიელის წინასწარმეტყველებებისკენ მიმართავს, და ორივე ადამიანებს ღვთისაგან მიცემულ უმნიშვნელოვანეს დამოძღვრას წარმოგვიდგენს იმ მოვლენათა შესახებ, რომლებიც ამ ქვეყნის ისტორიის დასასრულს უნდა მოხდეს.“ The Great Controversy, 340.

„გამოცხადების შესწავლა გონებას დანიელის წინასწარმეტყველებებისკენ მიმართავს.“ ზოგიერთი ადამიანი წინასწარმეტყველებას მხოლოდ დანიელის წიგნის ფარგლებში ხედავს. მაგრამ დანიელი წარმოგვიდგენს ჭეშმარიტების ორ ხაზს, ხოლო ჭეშმარიტებანი, რომლებიც მის წინასწარმეტყველებებს გამოხატავს, მისი წიგნის უკანასკნელი ექვსი თავია. პირველი ექვსი თავი წარმოგვიდგენს ილუსტრირებულ წინასწარმეტყველებას, რომელიც, დიდწილად, ჯერაც ამოუცნობი რჩება. ვიდრე დანიელის პირველი ექვსი თავის განხილვას შევუდგებოდეთ, განვმარტავთ, რატომ არის სინამდვილეში დანიელის უკანასკნელ ექვს თავში წარმოდგენილი მხოლოდ ორი

წინასწარმეტყველება. და უაიტი ამ ორ წინასწარმეტყველებაზე მიუთითებს შინარის ორ დიდ მდინარეზე მითითებით. როდესაც ჩვენ ვიღებთ იმ სიმბოლიკას, რომელსაც იგი აყალიბებს, ვპოულობთ გასაღებს, რათა დანიელის უკანასკნელ ექვს თავში დავინახოთ ორი, და მხოლოდ ორი, წინასწარმეტყველება.

„სინათლე, რომელიც დანიელმა ღმერთისგან მიიღო, განსაკუთრებით ამ უკანასკნელი დღეებისთვის მიეცა. ხილვები, რომლებიც მან ულაისა და ჰიდექელის ნაპირებთან, შინარის დიდ მდინარეებთან იხილა, ახლა აღსრულების პროცესშია, და ყველა წინასწარმეტყველებული მოვლენა მალე ახდება.“ Testimonies to Ministers, 112.

მერვე თავის ხილვა მდინარე ულაისთან იქნა მოცემული.

ბელშაცარის, მეფის, მეფობის მესამე წელს მე, დანიელს, ხილვა გამომეცხადა იმ პირველი ხილვის შემდეგ, რომელიც ადრე გამომეცხადა. და ვიხილე ხილვაში; და ასე მოხდა, როცა ვხედავდი, რომ შუშანში, სასახლეში ვიყავი, რომელიც ელამის ოლქშია; და ვიხილე ხილვაში, რომ ულაის მდინარესთან ვიყავი. დანიელი 8:1, 2.

როდესაც ჩვენ ავიღეთ ის აბზაცი წიგნიდან *Testimonies to Ministers*, სადაც და უაიტმა მოიხსენია „ულაი და ჰიდექელი“ და მათ „შინარის დიდ მდინარეებად“ უწოდა, ჩვენ ამით ვაკვეთავდით ამ აბზაცს ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი კომენტარიდან, რომელიც შეეხება დანიელისა და გამოცხადების წიგნების შესწავლას და უაიტის წერილებში გვხვდება. ამ მონაკვეთში იგი აცხადებს: „არსებობს ღვთის სიტყვის გაცილებით უფრო მჭიდრო შესწავლის საჭიროება; განსაკუთრებით კი დანიელსა და გამოცხადებას უნდა მიექცეს ყურადღება ისე, როგორც არასოდეს ჩვენს საქმეში დღემდე არსებულ ისტორიაში.“

თუ ჩვენ გულდასმით გამოვიკვლევთ დანიელის მერვე თავში ახლახან მოხმობილ პირველ ორ მუხლს, ისინი გვამღევენ ორ შინაგან დამოწმებას იმ ფაქტისა, რომელსაც ხშირად უგულებელყოფენ. დანიელი ამბობს: „ბელშაცარის მეფობის მესამე წელს... ხილვა გამომეცხადა.“ შემდეგ კი ამატებს: „პირველად ჩემთვის გამოცხადებულის შემდეგ.“ ეს მუხლი შეიძლება ორი სახით იქნეს გაგებული, და რომელნაირადაც არ უნდა იქნეს გაგებული, ორივე ერთსა და იმავე დასკვნას იძლევა.

ანგელოზი გაბრიელი იყო ის, ვინც დანიელს წინასწარმეტყველური ნათელი მოუტანა, როგორც ეს ყველა წინასწარმეტყველთან გააკეთა, რადგან მან სატანა შეცვალა, როგორც ზეციურმა ნათლისმტვირთველმა. ეს ნიშნავს, რომ ყოველი წინასწარმეტყველური წესი, რომელიც წმინდა წერილებშია მოცემული, გაბრიელის ხელმძღვანელობით იყო მიცემული. გაიგო ეს დანიელმა თუ ვერ გაიგო, მერვე თავის პირველ მუხლში იგი არა მხოლოდ მნიშვნელოვან წინასწარმეტყველურ დაკვირვებას აღნიშნავს, არამედ იმავე მუხლში ამ მნიშვნელოვანი წინასწარმეტყველური დაკვირვების ორ მოწმესაც გვაწვდის. ის, რაც დანიელმა პირველ მუხლში ჩაწერა, ის იყო, რომ მან მიიღო ხილვა ულაის მდინარესთან მიღებულ ხილვამდე. ულაის მდინარესთან ხილვა ბელშაცარის მესამე წელს მოვიდა. ხოლო ხილვა, რომელიც ულაის მდინარესთან ხილვამდე იყო, ბელშაცარის პირველ წელს მოვიდა.

ბაბილონის მეფის, ბელშაცარის, პირველ წელს დანიელს საწოლზე, თავის თავში, ჰქონდა სიზმარი და ხილვები; შემდეგ მან დაწერა ეს სიზმარი და გადმოსცა საქმეთა შინაარსის შეჯამება. დანიელი 7:1.

მერვე თავის პირველ მუხლში დანიელი აღნიშნავს, რომ მას ხილვა ბელშაცარის პირველ წელსაც ჰქონდა, რადგან ამბობს: „მას შემდეგ, რაც პირველად გამომეცხადა.“ ულას ხილვა ბელშაცარის პირველი წლის ხილვის შემდეგ გამოჩნდა, თუ ხილვა ორი პარალელური ხილვიდან პირველის შემდეგ გამოჩნდა? ორივე პასუხი სწორია. ულას მდინარის ხილვა იგივე ხილვაა, რაც მეშვიდე თავის ხილვა. გაბრიელი იყენებს წინასწარმეტყველურ პრინციპს — „გაიმორე და განავრცე“ — და ამავე დროს წესს, რომ ორი მოწმის ჩვენებით მტკიცდება საქმე. ორივე ხილვა ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოებს ეხება.

მეშვიდე თავის ხილვა ამ სამეფოებს მტაცებელ მხეცებად წარმოგვიდგენს, რითაც ხაზს უსვამს და აჩვენებს მათ მათი სამოქალაქო ძალაუფლების ჭრილში. მერვე თავის ხილვა იმავე სამეფოებს ღვთის საწმიდარის მსახურებიდან აღებული სიმბოლოებით წარმოგვიდგენს, თუმცა საწმიდარის მსახურების თითოეული სიმბოლო განზრახ არის დამახინჯებული, რათა ცრუ თაყვანისცემა წარმოადგინოს. დანიელის მერვე თავი იმავე სამეფოებს წარმოგვიდგენს, რასაც მეშვიდე თავის ხილვა, მაგრამ მათ რელიგიურ კონტექსტში აყენებს.

დანიელის მერვე თავის ულას ხილვა იმეორებს და აფართოებს მეშვიდე თავის ხილვას. მეშვიდე თავი განსაზღვრავს ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა სამოქალაქო ასპექტს, ხოლო მერვე თავი განსაზღვრავს ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა რელიგიურ ასპექტს. როდესაც ეს იქნა შეცნობილი, მაშინ შეიძლება გაგებულ იქნეს, რომ მეშვიდე და მერვე თავები ერთსა და იმავე ხილვას წარმოადგენს. მეცხრე თავში გაბრიელი მოდის, რათა მისცეს განმარტება მერვე თავის ხილვაში დროის ელემენტისა. ამიტომ, ულას ხილვა წარმოადგენს დანიელის წიგნის მეშვიდე, მერვე და მეცხრე თავებს. შემდეგ მეთათე თავში შემოყვანილია მდინარე ხიდეკელი.

სპარსეთის მეფის, კიროსის, მეფობის მესამე წელს გამოცხადდა სიტყვა დანიელს, რომელსაც ბელტეშაცარი ერქვა; და ეს სიტყვა ჰქმნარიტი იყო, მაგრამ დანიშნული ჟამი ხანგრძლივი იყო; და მან შეიცნო ეს სიტყვა და ხილვაც გააგო. იმ დღეებში მე, დანიელი, ვგლოვობდი სამ სრულ კვირას. სასურველი პური არ მიჭამია, არც ხორცი და არც ღვინო არ მოსულა ჩემს პირთან, და არც საცხებელი მცხია სრულიად, ვიდრე სამი სრული კვირა არ შესრულდა. და პირველი თვის ოცდამეოთხე დღეს, როცა დიდი მდინარის, ანუ ხიდდეკელის, ნაპირზე ვიყავი. დანიელი 10:1–4.

ჰიდდეკელის მდინარის ხილვა წარმოგვიდგენს ჩრდილოეთის მეფის წინასწარმეტყველურ ისტორიას. იგი იწყება ალექსანდრე დიდის სამეფოს დაშლით, მიუთითებს მომდევნო ისტორიის აღმავლობასა და დაცემაზე, სადაც საბოლოოდ ალექსანდრე დიდის ყოფილი სამეფოს დაშლის შედეგად დარჩენილი ერთადერთი ორი მოწინააღმდეგეა პირდაპირი სამხრეთის მეფე პირდაპირი ჩრდილოეთის მეფის წინააღმდეგ. საბოლოოდ იგი მიდის პაპობის ისტორიამდე, რომელიც შემდეგ ხდება

სულიერი ჩრდილოეთის მეფე, რომელიც მეთერთმეტე თავის ბოლოს თავის აღსასრულს აღწევს, მიქაელი აღდგება და ადამიანის გამოცდის ვადა იხურება. მარტივი მიმოხილვა ასეთია: ულას მდინარის ხილვა არის ღვთის საწმიდრისა და მხედრობის შინაგანი ხილვა, ხოლო ჰიდეკელის მდინარის ხილვა არის იმავე ისტორიის განმავლობაში ღვთისა და მისი ხალხის მტრის გარეგანი ხილვა. აქ გამოყენებულია იგივე პრინციპი, რომელიც გვხვდება გამოცხადების შვიდ ეკლესიასა და შვიდ ბეჭედში.

„მრავალი მკადაგებელი არ ცდილობს გამოცხადების ახსნას. ისინი მას სასწავლად უნაყოფო წიგნს უწოდებენ. მას დალუქულ წიგნად მიიჩნევენ, რადგან იგი სახეთა და სიმბოლოთა ჩანაწერს შეიცავს. მაგრამ თვით ის სახელწოდება, რომელიც მას ეწოდა — „გამოცხადება“ — უარყოფს ამ ვარაუდს. გამოცხადება დალუქული წიგნია, მაგრამ ამავე დროს გახსნილი წიგნიც არის. იგი აღრიცხავს საოცარ მოვლენებს, რომლებიც ამ ქვეყნიერების ისტორიის უკანასკნელ დღეებში უნდა მოხდეს. ამ წიგნის სწავლებანი განსაზღვრულია და არა მისტიკური და გაუგებარი. მასში აღებულია წინასწარმეტყველების იგივე ხაზი, რაც დანიელშია. ზოგიერთი წინასწარმეტყველება ღმერთმა გაიმეორა, რითაც აჩვენა, რომ მათ მნიშვნელობა უნდა მიენიჭოს. უფალი არ იმეორებს იმას, რასაც დიდი მნიშვნელობა არა აქვს.“
Manuscript Releases, ტომი 8, 413.

იგივე შინაგანი და გარეგანი ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის წიგნში, გაგრძელებულია გამოცხადების წიგნშიც. გარდა იმ წინასწარმეტყველური ნათლისა, რომელიც ამ ორი ხილვიდან მომდინარეობს, არსებობს აგრეთვე ბიბლიური განმარტების იმ მეთოდოლოგიის დადასტურება, რომელიც მიიღო უილიამ მილერმა, ხოლო შემდგომში — Future for America-მ. სწორად განხილვის შემთხვევაში, როგორც დანიელის წიგნი, ისე გამოცხადების წიგნიც, წარმოადგენს ნამდვილ ოქროს საბადოებს იმ წინასწარმეტყველური განმარტების პრინციპების დასადასტურებლად, რომელთაც თავად ბიბლია თავის თავშივე მიუთითებს.

ულად შინაარსობრივ თემას წარმოადგენდა, ხოლო ჰიდეკელი — გარეგანს; ისინი ასევე წარმოადგენენ იმ ორ წინასწარმეტყველებას, რომელთაც „აღსასრულის ჟამს“ ბეჭედი უნდა ახსნოდათ. ულას ბეჭედი აეხსნა „აღსასრულის ჟამს“ 1798 წელს, ხოლო ჰიდეკელისა — „აღსასრულის ჟამს“ 1989 წელს, როდესაც, როგორც აღწერილია დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლში, ყოფილი საბჭოთა კავშირის წარმომდგენი ქვეყნები პაპობამ და შეერთებულმა შტატებმა წაღვეს.

როდესაც ეს ფაქტები აღიარებულია, მაშინ შესაძლებელია აგრეთვე იქნეს აღიარებული, რომ ეს ორი ხილვა სინამდვილეში ერთი ხილვაა, ისევე როგორც შვიდი ეკლესიისა და შვიდი ბეჭდის წინასწარმეტყველური ისტორია ერთსა და იმავე წინასწარმეტყველურ ისტორიას წარმოადგენს. ამგვარად, ეს ორი ხილვა იქცევა იმ საშუალებად, რომელიც უფალმა გამოიყენა წარსულ მოძრაობაში პირველი ანგელოზისა, და რომელსაც უფალი გამოიყენებს მესამე ანგელოზის დღევანდელ და მომავალ მოძრაობაში, რათა წარმოშვას გამოცდის პროცესი, როგორც ეს დადგენილია დანიელის მეთორმეტე თავში, მეცხრე და მეათე მუხლებში.

და მან თქვა: წადი, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცილებიან; ხოლო უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან; და ვერავინ უკეთურთაგან გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:9, 10.

როგორც 1989 წელს ჰიდექელის ბეჭდის მოხსნის მაგალითი, განიხილეთ, რა თქვა შთაგონებამ.

„გამოცხადებაში ბიბლიის ყველა წიგნი ერთდება და სრულდება. აქ არის დანიელის წიგნის შევსება. ერთი წინასწარმეტყველებაა; მეორე — გამოცხადება. წიგნი, რომელიც დაბეჭდილი იყო, არ არის გამოცხადება, არამედ დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს შეეხება. ანგელოზმა უბრძანა: „ხოლო შენ, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე.“ დანიელი 12:4.“ მოციქულთა საქმეები, 585.

ულაიც და ჰიდექელიც უკანასკნელ დღეებს შეეხება, მაგრამ ადვენტიზმს მხოლოდ იმის აღიარება სურდა, რომ 1798 წელი იყო დანიელის „აღსასრულის ჟამი“, როცა მისი წიგნი უნდა გახსნილიყო. თუმცა წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც „უკანასკნელ დღეებს შეეხება“, უფრო ზუსტად დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლია, რადგან ეს მუხლები მთავრდება მიქაელის აღდგომით, როდესაც ადამიანთათვის მადლის ჟამი იხურება.

სამსჯავროს ხილვა, როგორც ეს აღნიშნულია დანიელის მეშვიდე, მერვე და მეცხრე თავებში, დაბეჭდილი იყო „აღსასრულის დრომდე“ 1798 წლამდე. ნათელი (რომელიც წარმოშვა ულას ხილვამ, როცა იგი გაიხსნა) იყო საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნის გამოცხადება და არა სამსჯავროს დახურვისა. ნათელი, რომელიც ჰიდექელის ხილვასთან ერთად გაიხსნა, განსაზღვრავს საგამომძიებლო სამსჯავროს დახურვას, და ესვე არის დანიელის ის მონაკვეთი, რომელიც შეიცავს „წინასწარმეტყველების იმ ნაწილს, რომელიც უკანასკნელ დღეებს შეეხება.“

1798 წელს ბეჭდის ახსნამ გამოაცხადა საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნა. 1989 წელს ბეჭდის ახსნამ გამოაცხადა საგამომძიებლო სამსჯავროს ახლო მომავალში დასრულება. ალფისა და ომეგას ხელწერა დანიელის წიგნში იოლად შეიმჩნევა, მაგრამ მხოლოდ მაშინ, თუ იცით, რა არის იგი, და მზად ხართ, ეძებოთ იგი.

როცა მადლის ჟამი იხურება დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეხუთე მუხლში, აღირიცხება ალფასა და ომეგას ხელწერა. დანიელის წიგნის დასაწყისი ზუსტად წარმოაჩენს, თუ სად მთავრდება იგი. იგი იწყება პირდაპირი ომით პირდაპირ ბაბილონსა და პირდაპირ ისრაელს შორის, და პირდაპირი ბაბილონი იმარჯვებს.

იუდას მეფის, იეჰოიაკიმის, მეფობის მესამე წელს ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორი მოვიდა იერუსალიმთან და ალყა შემოარტყა მას. და უფალმა მის ხელში ჩააგდო იუდას მეფე იეჰოიაკიმი, აგრეთვე ღვთის სახლის ჭურჭლის ნაწილი; და მან ისინი შინყარის ქვეყანაში, თავისი ღმერთის სახლში წაიღო, ხოლო ჭურჭელი თავისი ღმერთის საგანძურში შეიტანა. დანიელი 1:1, 2.

დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეხუთე მუხლში დასასრულს უახლოვდება სულიერი ომი სულიერ ბაბილონს, რომელიც სიმბოლურად წარმოდგენილია როგორც „ჩრდილოეთის მეფე“, და სულიერ ისრაელს შორის, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „დიდების წმიდა მთა“, და სულიერი ისრაელი იმარჯვებს სულიერ ბაბილონზე.

და თავის სასახლის კარებს დადგამს ზღვებს შორის, დიდებულ წმიდა მთაზე; მაგრამ მივა თავის აღსასრულამდე, და არავინ იქნება მისი შემწე. და იმ დროს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის ძეთა დასაცავად; და იქნება გასაჭირის ჟამი, რომლის მსგავსი არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს, იმ დრომდეც კი; და იმ დროს შენი ხალხი გადარჩება, ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილი აღმოჩნდება. დანიელი 11:45; 12:1.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი წიგნია:

„დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთია. ერთი წინასწარმეტყველებაა, მეორე — გამოცხადება; ერთი დაბეჭდილი წიგნია, მეორე — გახსნილი წიგნი. იოანემ მოისმინა საიდუმლოებანი, რომლებიც ქუხილებმა წარმოთქვეს, მაგრამ ებრძანა, რომ ისინი არ დაეწერა.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

ორი წიგნი, რომლებიც ერთ წიგნს შეადგენენ, ანგელოზ გაბრიელის წინასწარმეტყველური მოძღვრების შედეგია. ამას ვწერ იმ სრული შეგნებით, რომ ის, რაც გაბრიელმა დანიელსა და იოანეს გადასცა, იესოსგან მომდინარეობდა, რომელმაც იგი მამისგან მიიღო. ჩემი მიზანი არ არის გაბრიელის აღზევება, არამედ იმ ღრმა გამოცხადების აღმართვა, რომელიც ორივე წიგნში მოცემულ მტკიცებულებებში ვლინდება, თუ როგორ დაადგინა ალფამ და ომეგამ ბიბლიური განმარტების წინასწარმეტყველური წესები, რომლებიც ამ ორ წიგნში უნდა ყოფილიყო წარმოდგენილი, თუ ჩვენ ამის დანახვა გვსურს.

ნება მომეცით შეგახსენოთ, რომ ამ ეტაპზე ჩემი მიზანი და განზრახვა არ არის ულაისა და ჰიდდეკელის მდინარეთა ორი წინასწარმეტყველების განმარტების წარმოდგენა. ჩემი მიზანი და განზრახვაა დანიელის წიგნის პირველი ექვსი თავის წინასწარმეტყველებებთან გამკლავება. მე მხოლოდ იმას ვამტკიცებ, რომ დანიელისა და გამოცხადების წიგნები, შესაძლოა, ღვთის სიტყვის ყველაზე ღრმად აგებული წიგნებია. ისინი წარმოადგენენ წინასწარმეტყველურ უწყებას და, ამავე დროს, ავლენენ ღვთის ხასიათს, ამავე დროს, მიუთითებენ იმ წესებზე, რომლებიც აუცილებლად უნდა იქნეს გამოყენებული, თუ ადამიანს სურს შეიცნოს წინასწარმეტყველებები და აგრეთვე შეიცნოს ის, ვინც ეს წინასწარმეტყველებები წარმოადგინა.

წიგნთა სიღრმის კიდევ ერთი მაგალითია დანიელის მიერ ლევიათა ოცდამეექვსე თავში მოცემული „შვიდი დროის“ წარმოდგენა. „შვიდი დროის“ წინასწარმეტყველება იყო და არის ღვთის ერისათვის „დაბრკოლების ქვა“ — როგორც ძველი ისრაელისათვის, ასევე პირველი ანგელოზის მილერიტულ მოძრაობაში და აგრეთვე მესამე ანგელოზის ახლანდელ და მომავალ მოძრაობაში. „დაბრკოლების ქვა“, მარტივი განსაზღვრებით, არის ის, რასაც ვერ ხედავ, თუმცა იგი აშკარად იქვეა. ამიტომ,

ერთხელაც რომ ამოიცნობ „შვიდ დროს“ დანიელის წიგნში, დაინახავ, რომ იგი აშკარად იქ არის; მაგრამ ისიც გამოჩნდება, რომ იგი დაფარულია მათთვის, ვინც არჩევს, არ დაინახოს.

რაიმეს დამალვა მაშინ, როცა იგი გრამატიკულად ღიად არის წარმოდგენილი, ღრმა მიღწევას; ეს არის ისეთი რამ, რასაც ვერც ერთი ადამიანური საიდუმლოებათა რომანი ვერ შეიცავდა. ეს შედეგია, რადგან იგი იქ არის, ყველასთვის ნათლად ხილული, ვისაც არ სურს დაბრკოლება, მაგრამ შეუძლებელია მისი დანახვა მათთვის, ვინც თავად ირჩევს დაბრკოლებას. ეს, ასე ვთქვათ, არის „დამალვა თვალწინ“. ეს მიიღწევა ადამიანურისა და ღვთაებრივის შერწყმით.

მე ვაკეთებ ამ მტკიცებას, რადგან მსურს ამ ეტაპზე შეგვახსენოს, რომ ადვენტიზმის შიგნით არსებობს კათოლიკური სწავლება, სულ მცირე 1957 წელს გამოცემული Questions on Doctrine-ის გამოქვეყნების შემდეგ, და რომ მან ასევე აღიმადლა თავისი უსამართლო თავი აწმყო ჭეშმარიტების ამ მოძრაობაშიც — Future for America-ში. აზრი ისაა, რომ ქრისტემ განკაცებისას არ მიიღო ის ხორცი, რომელიც მან მარიამისგან დაიმკვიდრა. ცხადია, ისინი, ვინც ამ სწავლებას იცავენ, ამას ამგვარად არ გამოხატავენ, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამას ასწავლიან. მე მას კათოლიკურ სწავლებას ვუწოდებ, რადგან წინაპირობა, რომ ქრისტეს ხორცი ისეთივე წმინდა იყო, როგორიც ადამის ხორცი იყო მანამ, ვიდრე იგი შესცოდავდა, სწორედ ის სატანური ლოგიკაა, რომელსაც კათოლიკური ეკლესია იყენებს ე. წ. „უმწიკვლო ჩასახვის“ შესახებ თავისი სწავლებით. და თუ თქვენთვის „უმწიკვლო ჩასახვის“ ეს წარმართული სწავლება უცხოა, იგი ასწავლის, რომ ქრისტეს ხორცი ზებუნებრივად ისეთივე გახდა, როგორიც ადამის მდაბალი ბუნება იყო მანამ, ვიდრე მან და ევამ შესცოდეს, ანუ, როგორც ამას ამტკიცებენ, ქრისტეს ჰქონდა ადამის დაცემამდელი, უცოდველი ბუნება. იგი ასწავლის, რომ თავად მარიამსაც სასწაულებრივად მიენიჭა ადამის ცოდვამდე არსებული ხორციელი დაუცემელი ბუნება, რათა იგი სრულყოფილი ჭურჭელი ყოფილიყო იმისათვის, რომ სულიწმიდას ჩაესახიერებინა ჩვილი იესო მის სრულყოფილ ხორცში.

რასაკვირველია, ადვენტიზმში მყოფნი, რომლებიც იესოს ხორცის შესახებ ზუსტად იმავე დასკვნას იცავენ, მარიამთან დაკავშირებულ არც ერთ სასწაულზე არ მიუთითებენ, მაგრამ ისინი ამახინჯებენ და ძალადობით განმარტავენ და-უაიტისა და ბიბლიის მონაკვეთებს, რათა ასწავლონ სწორედ იგივე კათოლიკური კონცეფცია. რატომ გადავუხვიე ახლა და დავშორდი დანიელის წიგნის განხილვას? ამაზე ვუპასუხებ.

დანიელისა და გამოცხადების სასწაულებრივი წყობა და განზრახვა ადამიანურისა და ღვთიურის შერწყმით განხორციელდა. იესო არის ღმრთის სიტყვა, და ბიბლია არის ღმრთის სიტყვა. იესოს ღვთიური და ადამიანური ბუნება სრულად არის წარმოდგენილი ბიბლიაში. მასში არსებული სიტყვები ღვთიურია და შეიცავს იმ შემოქმედებით ძალას, რომელსაც ძალუმს გულებისა და გონების გარდაქმნა. ეს სიტყვები სწორედ იგივე ძალაა, რომელმაც ყოველივე არსებობაში მოიყვანა. მაგრამ ის ადამიანები, რომლებიც ღმერთმა თავის იარაღებად აირჩია ბიბლიის ჩასაწერად,

ყველანი ცოდვილნი იყვნენ. ამ თანაფარდობის ადამიანური ნაწილი დაცემული ადამიანებით არის წარმოდგენილი. ბიბლია ადამიანურისა და ღვთიურის შერწყმაა, და წინასწარმეტყველები ცოდვილნი იყვნენ, როგორც ადამის ყოველი შვილი ყოფილა. ქრისტეს არასოდეს შეუცოდავს აზრით, სიტყვით თუ საქმით. მაგრამ მან მართლაც მიიღო მარიამის ხორცი ოთხი ათასი წლის გადაგვარების შემდეგ. მას ნამდვილად რომ მიეღო ადამის უფრო დაბალი ხორციელი ბუნება მანამდე, სანამ ადამი შესცოდავდა, ეს მოითხოვდა, რომ ბიბლიის ყოველი ავტორიც უცოდველი ყოფილიყო.

დანიელის წიგნში „შვიდი დროის“ „აშკარად დამალვა“ განხორციელდა არა მხოლოდ იმ სიტყვებით, რომლებიც დანიელმა ჩაწერა, არამედ დამატებით იმ დაცემული ადამიანების მიერაც, რომლებმაც King James Bible თარგმნეს. დაცემული ადამიანები ორჯერ შეეხნენ დანიელის წიგნს, და ის, რაც აღსრულდა, შეუძლებელი იქნებოდა რომელიმე ადამიანისათვის ღმერთის ღვთიური განგებითი ზედამხედველობის გარეშე.

ჩვენს მომდევნო სტატიაში დავიწყებთ იმის წარმოჩენას, თუ როგორ დაფარეს ღვთაებრიობამ და ადამიანობამ ლევანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში მოხსენიებული „შვიდი დრო“ დანიელის წიგნში აშკარა სახით, რადგან ღმერთმა წინასწარ უწყოდა და ისიც კი განაწესა, რომ ეს ყოფილიყო გამოცდის „დაბრკოლების ლოდი“ როგორც პირველი ანგელოზის მოძრაობაში მყოფთათვის, ისე მესამე ანგელოზის მოძრაობაში მყოფთათვის.

„სინათლე, რომელიც დანიელმა ღმერთისგან მიიღო, განსაკუთრებით ამ უკანასკნელი დღეებისთვის იყო მოცემული. ხილვები, რომლებიც მან ულასა და ჰიდექელის ნაპირებთან, შინარის დიდ მდინარეებთან იხილა, ახლა აღსრულების პროცესშია, და ყველა წინასწარმეტყველებული მოვლენა მალე ახდება.“ Testimonies to Ministers, 112.